

Négy az egyben, egyben a négy...

Nem holmi reklámszöveget idézünk, hanem csak a legmagasabb rendűként számon tartott kamarazenei formáció, a *vonósnégyes* eszmei-zenei lényegét próbáljuk megragadni egy jelszószerű mondatban. Talán megbocsátható, ha némi elfogultsággal, a magunk számára e műfajban első helyre tesszük a **Kodály Vonósnégyest**.

A közel 50 éve alakult együttesben, a változó tagok által folyamatosan továbbvitt, átörökített, előadóművészi hagyomány mostani letéteményesei:

*Falvai Attila és
Tóth Erika (hegedű),
Fejérvári János (brácsa),
Éder György (cselló)*

Elfogultságunkat magyarázhatjuk (mentegethetjük?) a közös névadóval, vagyis – ha más „műfajban” is – de talán közös szellemiséget képviselünk, és azzal a szolgálattal, amellyel az elmúlt évben megőrvendeztették Társaságunk hangversenyeinek hallgatóit, iskolásokat, fiatalokat és az idősebb korosztályt, a szakmabelieket és a zenekedvelőket. Ám ezeken a talán külsőlegesnek mondható okoknál súlyosabban esik a latba az a mély, tartalomban és hangzásban gazdag zenei élmény, amelyet tőlük kapott a mi hangversenyeink kisebb-nagyobb közönsége. Bár e sorok írója csak egy alkalomnak, a december 16-i megemlékezésen elhangzott műsoruknak, lehetett szem- és fültanúja, a mindenfelől kapott hírek megerősítik személyes tapasztalatát, örömét. Hogy elfogultságunk nem alaptalan, azt a kvartett honlapján fellelt tekintélyes szaklapokból vett idézetek igencsak alátámasztják.

A *BBC Music Magazine* arról tudósít, hogy kamarazene kategóriában a Kodály Vonósnégyes Beethoven felvétele elnyerte a „hónap legjobb felvétele” címet. A lap „*Olimpusi magasságok*” címmel ír a felvételtől. „A Kodály Vonósnégyes játéka a Razumovsky trilógia utolsó, op.59/3 C-dúr darabja során végig lenyűgöző.”

Az NKA támogatásával megvalósult MKT koncertek sorában a szegedi és nyíregyházi esteken a sorozat 2., é-moll darabja hangzott el. Nem lehet kétségünk afelől, hogy e másik darab élő előadására is érvényesek az angol lap kritikusanak szavai.

Az *AMERICAN RECORD GUIDE* ugyancsak a Naxos cégnél megjelent Beethoven-felvételeiket méltatta. „... mély benyomást tett rám [...] az előadás nagyszerű minőségével (az együttes kiváló: az intonáció ma-

kuláttan). Meleg, bensőségesen rögzített hang gazdagítja az elsörendű, keresetlen muzsikálást.” Ezt megelőzően a műfajteremtő mester műveinek interpretációjára is utal a recenzens: „...a Kodály Kvartett, mely figyelemre méltó Haydn sorozattal ajándékozott már meg minket, egyike a létező legjobb együttéseknek...”

A vonósnygyes a **Magyar Kodály Társaság** által szervezett programokban a következő helyszíneken adott hangversenyt.

Szeged, november 14-én a Fricsay Teremben. Nyíregyháza, november 25-én a Kossuth Gimnáziumban, illetve Zeneiskolában. Budapest, december 16-án a Kodály Emlékmúzeumban; és december 17-én a Marczibányi téri Kodály Iskolában.

Ott örvendeztették meg művészetükkel tagságunkat, vendégeinket és fiataljainkat.

Ezek a műsorokon is játszottak Haydn-művet, azt a művet, melyet Kodály a zenetanulók figyelmébe ajánlott, mint megismerni való alkotást, az 55 kétszólamú énekgyakorlatnak az *Op. 76. No. 2. d-moll (Kvint-)kvartett* kezdetére utaló darabjához írott megjegyzésében. Ezeket a méltatásokat olvasva megnyugodhatunk: igaza volt a szegedi egyetemi zenei intézet növendékeinek: a Kodály Vonósnygyestől a kamarazenei együtt-muzsikálás magasiskoláját hallották. Magam a Kodály emlékhangversenyéről ennek szép példajaként őrzöm a II. vonósnygyesnél ritkábban hallható *I. kvartett III. tételének* remek, igen plasztikus, ritmikus és éneklő zenei elemeket, karaktereket szívmengetően megszólaltató előadását.

Köszönet érte, s várjuk őket máskor is a fővárosban és vidéki tagcsoportjaink rendezvényein.

Ittész Mihály